

DARMO 1/2 ROUTI - XIII.

Neděle, 30. září 2018

Jak Bedřich vystěhoval - Byla to zvláštní zkušenost, takže dětská domácnost na 1/2 měsíčku. Ale nic naplánoval, aby život nabral zase novou směr. Celá dva roky všechno klapalo a moc dokonale. Jolanka chodila do školky jezdila dvakrát týdně do brněnské redakce novin, pro kterou už jsem zase psala.

Ostatně-

dny jsem pracovala doma. Natálie byla sice na mateřské, ale když se po Ostrově rozkřiklo, že je veterinářka, měla tak o zábavu postaráno. V domácnostech pracujících jsme se staly, a když bylo třeba, pohledaly jsme si vzájemně holáčky.

Posledně-

dobou však už začal Natálii chybět chlap. Bylo to na začátku druhého léta, co jsme spolu bydlely, když se zamilovala do ovčáka. Tedy já jsem mu kdysi kala ovčák. Jmenoval se Igor, pracoval někde v autoservisu, ale k Měoukům jezdil stále - hat ovce. Musím uznat, že když si svlečen do prádelny pohazoval s těmi zvířátky, byl velmi naveno moc sexy.

Někdy

týdně kolem sebe kroužili a Natka mezitím u domácností vyzvídala, že je rozvedená a má desetiletého syna ve svém páteři. Manželka přitom mu utekla s nějakou ženou. Byla - a na druhém konci republiky a kluka viděla naposledy o Vánocech.

Za

dvěmi se nám nejednou začaly objevovat kytky a drobné děrky. Potom se objevil i sám Igor a pozval Natálii na automobilové závody. Ať jí takové akce ani v nejméně - nezajímala, ochotně s ním jela. Vrátila se z Igora i z jeho syna Martina nadšeně a neubáhl ani dávk - máš - c, když já - nabídl, aby se k nám s Helenkou nastěhovala.

Na

rozloučenou přinesla Natálie Jolance živého hnědého králička se sklopenými ušima.

Žmami,

má - že se mnou spát v posteli? - ptala se hned Jolanka.

ŽKdepak,

to přece není - kočka. Králiček by ti nadával do postele bobky. -

V tu

chvilku jsem zrovna králička - nízorně přivedl, jak to umím. Připravila jsem balíček vlněných desinfekčních ubrousků a přikázala Jolance, aby po něm všechny bobky sbírala do ubrousků a házela do záchodu. Obávám se, že byla zaujata hrou s novým kamarádem, tak jsem jim ještě nasypala do misky okolojdovců cerejně - kuličky a v

klidu jsme si s Natáľiá- sedly ke káľvá.

âĚžRozmyslela

sis to opravdu dobá™e?âĚœ zaá•ala jsem opatrná.

âĚžJá

vá-m, je to hrozná rychlá, ale on je tak á¼asná½. Kdyá¼ budu dlouho váihat, uráitá mi ho vyfoukne nájaká jiná.âĚœ

âĚžA

co tu budeá dálat, chtěla ses pá™ece vrátit do Brna, ne? Myslíá, á¼e pájde Igor s tebou, kdyá¼ má tady v Ostrová barák?âĚœ

âĚžAbys

vádála, to uá¼ máim vymyáhlená. Veterináá™, která½ je ve vedlejá- vesnici, pájde pá™á-áitá- rok do dáchodu, tak po ná m pá™vezmu ordinaci, uá¼ jsem s ná-m domluvená.âĚœ

âĚžA

na kluka si troufneá?âĚœ

âĚžHeli,

kdyá¼ to nezkusá-m, tak se to nedozvá-m, ale doufám, á¼e to zvláidnu. Martin to nemá jednoduchá, kdyá¼ mu májma odeáila. Oba to nesli dost táá¼ce a Igor se dodnes nesmá-á™il s tá-m, á¼e mu utekla se á¼enskou.âĚœ

âĚžMála

bys mu vysvátlit, á¼e aspoá nemusá- má-t pocit, á¼e v nááem selhal jako chlap. V táhle situaci prostá nemohl konkurovat.âĚœ

âĚžTo

máá vlastná pravdu,âĚœ usmáila se a najednou zpozornála.

âĚžCo

to máá, berúáko? Pojá• mi to uká;zat!âĚœ

Maá

Helenka k náim pá™ibá hla a v kaá¼dá ruá•iá•ce drá¼ela mezi prstá-ky hnádou kulíá•ku. Kaá¼dá z nich mála evidentná odliáná½ pávod.

Natáľlie

se rozesmáila: âĚžTak by má teá zajá-malo, kteráá já- vá-c chutnaly.âĚœ

Radáji

jsem zdroj bobká zavá™ela do práizdná kráľ-káirny na dvoá™e. Jolanka hlasitá protestovala, ale slá-bila jsem já-, á¼e druhá½ den zajedeme koupit kráľ-kovi klec, aby ho mohla má-t ve sváom pokojá-á•ku. Aspoá já- tam nebude smutno, aá¼ se malá kamarájdka odstáhuje.

Naáitá-stá-

se holky pá™esunuly jen na druhá½ konec vesnice, taká¼e jsme se á•asto vá-daly. Já jsem vájak mála stáile silná; já- pocit, á¼e uá¼ by to chtělo taká nájakou zmánu. Dcera pájde za rok do áikoly, asi by bylo rozumná, abychom se vrátily do Brna.

Horáři-

bylo, že jsem netužila, žeho se vlastně chytit. Nevěděla jsem, jestli bude lepší- než jak byt koupit nebo zatím raději pronajmout, ani kterou bych měla zvolit. Když jsem si ale uvědomila, jak tam někde budu dřívet sama, ani se mi nikam nechtělo. Jak to tak bývá, vjechno dopadlo úplně jinak, než jsem dokázala představit, ale nebudu edbat-hat.

..
..

Jolanka

dala králičkovi jméno Bedícha a koupili jsme mu velkou klec s dvěma domečkem. Bydlel u nás- v pokoji, ale protože v noci po půlnoci nějak hlučel a budil ji, tak jsem ho vždycky večer stěhovala do kuchyně. Když jednou pan domácí- viděl, jak s velkou klecí- zápasím, předipevnil k ně- zespodu kolečka a náš Bedícha měl rájem maringotku.

Byl

milá a předtuhá, ale jak ho lověk pustil z oči-, začal kódit. Jolanka sice dostala zákaz používat králička z klece, pokud si s ním zrovna nehrála, předesto stávil zničit spoustu věcí-. Nepočítám- rážněch rážně, nabíječek, nábytku, předin, prostě radel a oblečeně-, ve kterém jsme neekáně nacházely rážně otvory, co tam dříve-ve nebyly. Postupem času napáchal kody za předněch pár tisíc. Někdy jsem měla chuť poslat Natělii fakturu.

Pak

náš králiček vybuchl.

To

se tehdy zastavila Natka s dětmi, když předijeli z westernového města-ka a předivezli Jolance nějaké děřky. Martin si hrál na pistolník a proháněl dvě věta s indiánskými ečenkami na hlavičkách po zahradě. Za chvíli si šli hrát s králičkem a já jsem jim chystala v kuchyni pudinkové poháry. Natělie si sedla ke mně a břišnila o Igorovi. Vlastně jsem já- docela zviděla. Ne Igora, ale ten pocit, jak byla krásná zamilovaná. Kdo vě-, jestli má věbec je třeba, než co takového potká, před-kala jsem si. Michal má dost tvrdě zbavil iluzě- a je třeba, že věmu nastavil látku po předně vysoko.

Najednou

něco tak zvláštně luplo a vzápětí- přediběhla Jolanka.

ěžMami,

mami, Běovi se něco stalo,ě kěiěla.

ěly

jsme se rychle poděvat. Nejdě-ve jsme učětily pach ně-eho spěněho.

ěžMartine,

co jste tady vyvděli?ě poděvala se Natělie podezřavě na hochy. ěžA kde je králiček?ě

ěžMy

nic, ale něco bouchlo a on začal strážně rychle běhat a pak se schoval za skě-ě. Teě nechce vylézt ven,ě kěil Martin rameny.

â€žA

co je tohle?â€œ sebrala jsem ze země jak ½ si Ä•tvereÄ•ek.

Byla

to kapsle z Martinovy pistole, a tÄ•m pÄ•idem bylo jasno. KrÄ•ilÄ•k takovou takÄ•
naÄ•jel, skousnul a ona mu vystÄ•elila v tlamiÄ•ce. NatÄ•lie se vrÄ•tila do
kuchynÄ• pro smetÄ•k a jedinÄ•m pohybem vyÄ•oupla BedÄ•micha na svÄ•tlo boÄ•Ä•. TÄ•Ä•sl se
jako osika a mÄ•l ohoÄ•elÄ• fousy.

Trochu

se popÄ•lil, ale nebylo to naÄ•itÄ•stÄ•- nic hroznÄ•ho. Jeden den nic neÄ•ral, jen pil
vodu, ale druhÄ• den uÄ• o niÄ•em nevÄ•dÄ•l.

MIA KOBOSILOVÄ•